

Jeesuksen Kristuksen ilmestys - Numero viisitoista

Seitsemäs sinetti ja profeettallisen totuuden avaaminen

Jeff Pippenger

2023-11-13

Ja kun hän avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa hiljaisuus noin puoleksi tunniksi. Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä; ja heille annettiin seitsemän pasuunaa. Ja toinen enkeli tuli ja asettui alttarin ääreen, pitäen kultaista suitsutusastiaa; ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita, että hän uhraisi ne kaikkien pyhien rukousten kanssa kultaisella alttarilla, joka oli valtaistuimen edessä. Ja suitsukkeiden savu, joka nousi pyhien rukousten kanssa, kohosi enkelin kädestä Jumalan eteen. Ja enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; ja syntyi ääniä ja jylinöitä ja salamoita ja maanjäristys. Ilmestys 8:1–5.

Käsitlemme pyhän tulen vuodattamista taivaallisesta pyhäköstä aikana, jolloin Yhdysvallat on historiassa tuova alas epäpyhää tulta ensimmäisestä taivaasta. Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa se ilmoitus, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, tuli sinetöidä aina siihen saakka, kunnes juuri vähän ennen armonajan päättymistä. Armonajan kuvataan myös olevan päättymäisillään, kun seitsemäs sinetti avataan.

Ja hän sanoi minulle: Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Joka tekee vääryyttä, tehköön yhä vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon yhä; ja joka on vanhurskas, harjoittakoon yhä vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön yhä. Ilmestys 22:10, 11.

Seitsemännen sinetin avaaminen tapahtuu, kun ne seitsemän enkeliä valmistautuvat puhaltamaan pasuunoihin.

Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan niihin. Ilmestys 8:6.

Kun armonaika päättyy, ”ei kukaan” ole ”kykenevä menemään temppeliin”, sillä Kristuksen esirukous ihmisten syntien puolesta on päättynyt. Armonaika on päättynyt, ja seitsemää enkeliä käsketään vuodattamaan Jumalan vihan maljat.

Ja temppeli täyttyi savulla Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä temppeliin, ennen kuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta olivat käyneet täytäntöön. Ja minä kuulin suuren äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: Menkää ja vuodattakaa Jumalan vihan maljat maan päälle. Ilmestys 15:8; 16:1.

Mikään ei viittaa siihen, että Ilmestyskirjan luvuissa yhdeksästä yhteentoista seitsemää pasuunaa soittavat seitsemän enkeliä olisivat eri kuin ne seitsemän enkeliä, jotka vuodattavat seitsemän viimeistä vitsausta. Päinvastoin, seitsemän pasuunan kuvaamien tuomioiden profeettalliset tuntomerkit vastaavat luvussa kuusitoista Jumalan vihan seitsemän maljan sijaintia ja vaikutuksia.

Vielä suoraviivaisempaa yhteytenä pasuunatuomioita nimitetään suoraan vitsauksiksi.

Ja ne muut ihmiset, joita nämä vitsaukset eivät surmanneet, eivät sittenkään tehneet parannusta kättensä teoista, niin etteivät olisi kumartaneet riivaajia ja kultaisia, hopeaisia, vaskisia, kivisiä ja puisia epäjumalia, jotka eivät voi nähdä eivätkä kuulla eivätkä kävellä. Ilmestys 9:20.

Seitsemännen sinetin avaaminen on tarkoituksellisesti asetettu koetuksenajan päättymisen läheisyyden yhteyteen. Seitsemäs sinetti edustaa toista todistajaa siitä, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää ”puhuivat”, minkä sekä Johannesta että Paavalia kiellettiin kirjoittamasta.

Ja hän huusi suurella äänellä, niin kuin leijona ärjyy; ja huudettuaan ne seitsemän ukkosenjylinää puhui äänensä. Ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet äänensä, minä aion kirjoittaa; mutta minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: Sinetöi se, minkä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä sitä kirjoita. Ilmestys 10:3, 4.

Se, mikä seitsemän ukkosenjylinän kautta ”lausuttiin”, sinetöitiin, ja luvussa kaksikymmentäkaksi Ilmestyskirjaan sinetöity profetia oli määrä avata; ja niin kuin seitsemännen sinetin kohdalla, se oli avattava juuri ennen kuin armonaika päättyi.

Sisaren White osoittaa, että sen sinetöiminen, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää ”puhuivat”, edusti samaa Juudan sukukunnan Leijonan tekoa kuin silloin, kun Hän käski Danielia sinetöimään kirjansa lopun aikaan asti. Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat sama kirja, ja Ilmestyskirjassa Jeesus esitetään Juudan sukukunnan Leijonana, kun Hän avaa kirjan, joka oli sinetöity seitsemällä sinetillä; niinpä Juudan sukukunnan Leijona oli myös se, joka käski Danielia sinetöimään kirjansa lopun aikaan asti. Juudan sukukunnan Leijona on Hän, joka sinetöi ja avaa sanansa, sillä Hän on Sana.

”Sen jälkeen kun nämä seitsemän ukkosenjylinää olivat antaneet äänensä kuulua, Johannes saa, kuten Daniel pienen kirjan suhteen, tämän käskyn: ’Sinetöi ne asiat, jotka ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 971.

Danielin ja Ilmestyskirjan sisäinen todistusaineisto osoittaa, että seitsemännen sinetin avaaminen on toinen todistaja sen avaamiselle, mitä seitsemän ukkosenjylinää lausui. Sekä Danielin kirjan avaaminen että sen kirjan avaaminen, joka oli sinetöity seitsemällä sinetillä, osoittavat, että ne totuudet, jotka paljastuvat profeetallisen sanoman avautuessa, ovat luonteeltaan asteittaisia. Tästä syystä Danielin kirja ilmaisee sen tiedon lisääntymisenä, ja Ilmestyskirja kuvaa sen yhtenä sinettinä toisen jälkeen poistettavaksi.

यह वह ज्योति है जो पूर्ण दिन तक और भी अधिक उज्ज्वल होती जाती है।

Mutta vanhurskasten polku on kuin loistava valo, joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka. Sananlaskut 4:18.

जब “सत्य” की मुहर खोली जाती है, तो वह कर्मकी होता है।

”Jos Jumalan muinaiselle kansalle oli välttämätöntä usein palauttaa mieleensä Hänen menettelynsä heidän kanssaan armossa ja tuomiossa, neuvossa ja nuhteessa, on yhtä tärkeää, että me tarkastelemme niitä totuuksia, jotka on meille annettu Hänen Sanassaan — totuuksia,

jotka, jos niitä noudatetaan, johtavat meidät nöyryyteen ja alamaisuuteen sekä kuuliaisuuteen Jumalaa kohtaan. Meidän tulee pyhittyä totuuden kautta. Jumalan Sana esittää erityisiä totuuksia jokaista aikakautta varten. Jumalan menettelytapoihin Hänen kansansa kanssa menneisyydessä tulee meidän kiinnittää huolellinen huomiomme. Meidän tulee oppia ne opetukset, joita ne on tarkoitettu meille opettamaan. Mutta emme saa tyytyä niihin. Jumala johdattaa kansaansa askel askeleelta. Totuus on etenevää. Vilpitön etsijä saa jatkuvasti valoa taivaasta. Mitä on totuus? tulisi aina olla meidän kysymyksemme.” Signs of the Times, 26. toukokuuta 1881.

Heinäkuun 2023 lopussa Jeesuksen Kristuksen ilmestys alkoi avautua sineteistään.

Samoin kuin seitsemäs sinetti ja myös seitsemän ukkosen ääntä, Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan juuri ennen kuin armonaika päättyy. Se antaa kolmannen todistuksen samasta sanomasta, jota edustavat seitsemännen sinetin avaaminen ja ne seitsemän ukkosen ääntä. Nuo kolme esitystä Ilmestyskirjassa ovat kolme todistajaa, jotka yhdessä muodostavat Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanoman. Näiden kolmen todistajan avaaminen tapahtuu asteittain. Myös sen vaikutukset ovat asteittaisia.

”Kuuliaisuus Jumalan laille on pyhitystä. Monilla on virheellisiä käsityksiä tästä sielussa tapahtuvasta työstä, mutta Jeesus rukoi, että Hänen opetuslapsensa pyhitettäisiin totuuden kautta, ja lisäsi: ”Sinun sanasi on totuus” (Joh. 17:17). Pyhitys ei ole hetkellinen, vaan edistynyt työ, samoin kuin kuuliaisuus on jatkuvaa. Niin kauan kuin Saatana ahdistaa meitä kiusauksillaan, taistelu oman itsen voittamiseksi on käytävä yhä uudelleen; mutta kuuliaisuuden kautta totuus pyhittää sielun. Ne, jotka ovat uskollisia totuudelle, voittavat Kristuksen ansioiden kautta kaiken luonteen heikkouden, joka on saanut heidät mukautumaan elämän jokaiseen vaihtelevaan olosuhteeseen.” Faith and Works, 85.

Ilmestyksen, jonka Jeesus Kristus antoi, ymmärryksen vaiheittainen kehittyminen alkoi tulla julkaistuksi heinäkuun 2023 lopussa. Tuolloin julkaistaviksi alkaneiden totuuksien ymmärtämisprosessi alkoi pian 18. heinäkuuta 2020 jälkeen.

Seitsemännen sinetin avaamisen sanomassa esiin tuleva totuus kohdistuu Keskiyön huudon tienviittaan. Keskiyön huuto milleriläisessä historiassa oli totuuden asteittainen kehitys, ja tämä tosiasia voidaan osoittaa Samuel Snown työn historiallisella tarkastelulla. Jeesus havainnollistaa kolmannen enkelin liikettä ensimmäisen enkelin liikkeellä, sillä hän havainnollistaa aina lopun alulla.

Totuudet, jotka yhdessä muodostavat Keskiyön huudon sanoman, ovat ymmärrys siitä, kuka Jumala on ja kuinka Hänen luonteensa ilmenee Hänen Sanassaan. Näihin totuuksiin sisältyy hyvin yksityiskohtainen kuvaus siitä historiallisesta prosessista, jonka ne, jotka lopulta julistavat Keskiyön huudon sanoman, tulevat täyttämään. Seitsemän ukkosen kätkeyty historia on se, mikä yksilöi tuon historiallisen prosessin. Seitsemäs sinetti on osa tuota yksityiskohtaista historiallista prosessia, mutta sen ilmoitus kohdistuu siihen ajanjaksoon, joka alkaa, kun Keskiyön huudon sanoma saatetaan päätökseen, ja näin se merkitsee sitä ajankohtaa, jolloin sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöiminen tulee suoritetuksi. Seitsemännen sinetin asteittainen

avaaminen alkaa, kun Keskiyön huudon sanoma on täysin kehitetty, kuten Exeterin leirikokous kesällä 1844 havainnollistaa. Nämä artikkelit edustavat henkilökohtaista kutsuasi tulla Exeterin leirikokoukseen.

Kun seitsemäs sinetti avataan, alttarilta heitetään tulta maahan, ja kuuluu ”ääniä ja ukkosenjylinää ja salamoita, ja tapahtuu maanjäristys”. ”Ääni” merkitsee pasuunaa.

Huuda kurkku suorana, älä säästä; korota äänesi kuin pasuuna ja ilmoita minun kansalleni heidän rikkomuksensa, Jaakobin heimolle heidän syntinsä. Jesaja 58:1.

Pasunan ääni ilmaisee sanoman, joka varoittaa lähestyvistä tuomiosta. Kun Jesaja käänsi Jumalan kansaa korottamaan äänensä kuin pasuna, heidän tulee ”huutaa” kovalla äänellä. Keskiyön huudon sanoma avataan juuri ennen sunnuntailain maanjäristyksen hetkeä. Keskiyön huudon sanoma, joka avataan juuri ennen pian tulevaa sunnuntailakia, on se sanoma, joka paisuu suureksi huudoksi. Kun Jesaja sanoo: ”Huuda ääneen”, hän viittaa kolmanteen enkeliin kuuluvaan suuren huudon sanomaan yhdistyneenä Keskiyön huudon sanomaan, mikä on toinen ääni, joka liittyy Keskiyön huudon sanomaan. Voimakas Keskiyön huudon sanoma on varoitus seitsemännestä pasunasta, joka on kolmas voi-huuto. Jumalan kansan on ymmärrettävä, että kun tuo pasunasanoma soi, he ovat koetusaikansa viimeisissä hetkissä. Sen tähden Jesajan käsky on varoitus valmistautua armonajan päättymiseen, varoitus siitä, että islamin kolmannen voi-huudon pasunatuomio on iskemäisillään Yhdysvaltoihin siksi, että se on hylännyt Jumalan sapatin. Sunnuntailain aikana Keskiyön huuto, joka on ensimmäinen Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun kahdesta ”äänestä”, paisuu suureksi huudoksi. Silloin Jumalan muita lapsia, jotka ovat vielä Babylonissa, kutsutaan ulos.

”Tätä aikaa varten oleva totuus, kolmannen enkelin sanoma, on julistettava suurella äänellä, mikä merkitsee kasvavalla voimalla, sitä mukaa kuin lähestymme suurta lopullista koetusta.”
The 1888 Materials, 710.

Kolmannen enkelin ”kovaäänisen huudon” ”kasvavaa voimaa” esikuvasi Siinain vuorella se, että Jehova itse julisti kymmenen käskyä. Tuossa kertomuksessa pasuunan ääni voimistui vuoren järistessä ja peittyessä savuun. Pelko oli niin suuri, että jopa Mooses vapisi suuresti. Silloin kansa korotti ”äänensä” pelosta ja pyysi, että Jumalan ”ääni” lakkaisi enää kuulumasta.

ja pasuunan äänen ja puheen äänen; jonka äänen kuullessaan he pysyivät, ettei heille enää puhuttaisi sanaa; (sillä he eivät voineet kestää sitä, mitä käskettiin: Ja jos vaikka eläinkin koskee vuoreen, se kivitetään tai lävistetään keihäällä. Ja niin kauhea oli se näky, että Mooses sanoi: Minä pelkään suuresti ja vapisen.) Heprealaiskirje 12:19–21.

Se ”ääni”, jonka ”he” olivat ”kuulleet”, edustaa kolmannen enkelin varoitussanoman ”ääntä”. Pelokkaassa tuskassa he vastasivat omilla ”äänillään”. Sunnuntailain yhteydessä kuuluvat äänet ovat niin ikään niiden tyhmien neitsyiden edustamia, jotka pyytävät öljyä, ja viisasten neitsyiden äänet kehottavat heitä menemään ja ostamaan itselleen. Ihmisen koetusajan päättyessä niiden ”äänet”, jotka ymmärtävät olevansa kadotettuja, niin kuin adventistien tyhmat neitsyet sunnuntailain aikana, huutavat kallioita ja vuoria lankeamaan päällensä. Sunnuntailakia esikuvataan lain antamisella Siinain vuorella.

Tuon juhlallisen tilaisuuden aikana ilmenneiden jumalallisen voiman ihmeellisten osoitusten äärellä — salaperäisten pasuunanäänten käydessä yhä voimakkaammiksi ja kauhistuttavammiksi, ukkosenjylinän kaikuessa jokaiselta vuorenrinteeltä, salamanvälähdysten valaistessa jyliä ja vakavia kukkuloita, ja Siinain huipulla, pilven, myrskyn ja synkän pimeyden keskellä, Jumalan kirkkauden ilmetessä kuluttavana tulena — näiden Jehovan läsnäolon merkkien edessä Israelin sydämet raukesivat pelosta, ja koko seurakunta ”seisoi loitolla”. Jopa Mooses huudahti: ”Minä pelkään suuresti ja vapisen.” Sitten taistelevien luonnonvoimien yläpuolelta kuultiin Jehovan ääni, joka lausui hänen lakinsa kymmenen käskyä.

“Kun Jumalan suuri peili paljasti Israelin kansalle heidän todellisen tilansa, heidän sielunsa täyttyivät kauhulla. Jumalan lausumien peljättävä voima näytti olevan enemmän, kuin heidän vapisevat ruumiinsa saattoivat kestää. He pyysivät Moosesta: ‘Puhu sinä meidän kanssamme, niin me kuulemme; mutta älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuolisi.’ Kun Jumalan suuri vanhurskauden sääntö asetettiin heidän eteensä, he käsittivät, niin kuin eivät koskaan ennen, synnin loukkaavan luonteen ja oman syyllisyytensä puhtaan ja pyhän Jumalan edessä.” Signs of the Times, 3. maaliskuuta 1881.

Kun tuli alttarilta heitetään maan päälle, kuuluu ”ääniä ja jylinää ja salamoita ja maanjäristys”. ”Jylinä ja salamat” ovat Jumalan tuomioiden vertauskuvia. Sunnuntailain aikana Yhdysvallat on täysin täyttänyt ”syntiensä maljan”, ja ”kansallista luopumusta seuraa kansallinen perikato”. ”Syntien malja” tulee täyteen neljännessä sukupolvessa, sillä maan pedon molemmat sarvet etenevät neljän sukupolven ajan yhä pahenevassa kapinassa. Sunnuntailaki merkitsee sitä kohtaa, jossa Jumalan tuomiot, joita ”jylinä ja salamat” edustavat, pannaan täytäntöön, ja ne pannaan täytäntöön neljänteen sukupolveen.

Amorilaisista Herra sanoi: ”Neljännessä polvessa he palaavat tänne takaisin; sillä amorilaisten syntivelka ei ole vielä täysi.” Vaikka tämä kansa oli silmiinpistävä epäjumalanpalveluksensa ja turmeluksensa tähden, se ei ollut vielä täyttänyt syntivelkansa maljaa, eikä Jumala antanut käskyä sen perinpohjaiseen hävittämiseen. Kansan tuli nähdä jumalallinen voima erityisen selvästi ilmoitettuna, jotta se jäisi ilman puolustusta. Laupeias Luoja oli valmis kärsivällisesti sietämään heidän vääryytään neljänteen polveen asti. Mutta jos silloin ei nähtäisi muutosta parempaan, Hänen tuomionsa kohtaisivat heitä.

“Äärettömällä on yhä erehtymättömällä tarkkuudella tili kaikkien kansojen kanssa. Vaikka Hänen armonsä tarjotaan kehotuksin parannukseen, tämä tili pysyy avoinna; mutta kun luvut saavuttavat tietyn määrän, jonka Jumala on määrännyt, Hänen vihansa toimeenpano alkaa. Tili suljetaan. Jumalallinen kärsivällisyys lakkaa. Heidän puolestaan ei enää vedota armoon.” Testimonies, osa 5, s. 208.

Sisarkirja White nimeää sunnuntailaista alkavat tuomiot ”Jumalan hävittäviksi tuomioiksi”. Hän opettaa, että on liian myöhäistä niille tyhmille laodikealaisille adventisteille, joilla oli tilaisuus valmistautua kriisiin keskiyöllä, mutta jotka olivat kieltäytyneet tekemästä niin. Tämä hävittävien tuomioiden aika tyhmille neitsyille on ”armon aikaa” niille, jotka eivät olleet vielä kuulleet totuutta.

”Voi, että ihmiset tuntisivat etsikkoaikansa! On monia, jotka eivät vielä ole kuulleet tämän ajan koettelevaa totuutta. On monia, joiden kanssa Jumalan Henki kamppailee. Jumalan tuhoavien tuomioiden aika on armon aikaa niille, joilla ei ole ollut tilaisuutta oppia tuntemaan, mikä on totuus. Herra katsoo heihin hellästi. Hänen armollinen sydämensä liikuttuu; Hänen kätensä on yhä ojennettu pelastamaan, samalla kun ovi sulkeutuu niiltä, jotka eivät tahtoneet käydä sisälle.” Testimonies, osa 9, s. 97.

Kun seitsemäs sinetti avataan, kuuluu ”ääniä ja ukkosenjylinää ja salamoita ja maanjäristys”. Se ”hetki”, jolloin Ilmestyskirjan yhdenkymmenen luvun ”maanjäristys” ensimmäisen kerran täyttyi, oli Ranskan vallankumous, ja tuon ”hetken” täydellinen täyttymys on ”maan” pedon ”järistys” pian tulevan sunnuntailain aikana. Juuri tuossa ”hetkessä” seitsemäs sinetti avautuu täydellisesti. Risti on sunnuntailain esikuva, ja ristillä tapahtui suuri maanjäristys.

Mutta Jeesus huusi taas suurella äänellä ja antoi henkensä. Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti; ja maa järisi, ja kalliit halkesivat. Matteus 25:51.

Ristillä saatettiin kukistukseen saatanallinen valtakunta, niin kuin se tullaan kukistamaan sunnuntailain yhteydessä.

”Kristus ei antanut henkeään, ennen kuin Hän oli saanut päätökseen sen työn, jota Hän oli tullut tekemään, ja viimeisellä henkäyksellään Hän huudahti: ’Se on täytetty.’ Joh. 19:30. Taistelu oli voitettu. Hänen oikea kätensä ja Hänen pyhä käsivartensa olivat hankkineet Hänelle voiton. Valloittajana Hän istutti lippunsa iankaikkisille kukkuloille. Eikö enkelten keskuudessa ollut iloa? Koko taivas riemuitsi Vapahtajan voitosta. Saatana oli voitettu ja tiesi, että hänen valtakuntansa oli menetetty.” Aikakausten Toivo, 758.

Ristin maanjäristys on ”totuuden” vertauskuva, ja totuus on Alfa ja Omega. ”Totuus” on alku, keskikohta ja loppu; se on heprealainen sana, joka muodostettiin yhdistämällä heprealaisten aakkosten ensimmäinen, kolmastoista ja viimeinen kirjain. Tapahtui maanjäristys, kun Kristus kuoli, ja sitten toinen maanjäristys Hänen ylösnousemuksessaan. Ristillä oli ensimmäinen maanjäristys, sitten hauta ja sitten maanjäristys Hänen ylösnousemuksessaan. Molemmissa maanjäristyksissä haudat aukenivat.

”Kun Jeesus ristillä riippuessaan huusi: ’Se on täytetty’, kalliit halkesivat, maa järisi, ja muutamat haudoista avautuivat. Kun Hän nousi voittajana kuoleman ja haudan ylitse, samalla kun maa huojuu ja taivaan kirkkaus loisti pyhän paikan ympärillä, monet vanhurskaista kuolleista, Hänen kutsuaan totellen, tulivat esiin todistajina siitä, että Hän oli noussut ylös. Nuo suosion saaneet, ylösnousseet pyhät tulivat esiin kirkastettuina. He olivat kaikkien aikakausten valittuja ja pyhiä, luomisesta aina Kristuksen päiviin saakka. Näin ollen samalla kun juutalaiset johtajat pyrkivät salaamaan tosiasian Kristuksen ylösnousemuksesta, Jumala näki hyväksi nostaa heidän haudoistaan joukon todistamaan, että Jeesus oli noussut ylös, ja julistamaan Hänen kirkkauttaan.” Early Writings, 184.

Ensimmäisessä maanjäristyksessä haudat avattiin, ja viimeisessä maanjäristyksessä Kristuksen hauta avattiin. Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa nuo kaksi todistajaa tulevat ulos haudoistaan samassa hetkessä kuin maanjäristys tapahtuu. Maanjäristys on sunnuntailaki, jota risti

esikuvallisesti kuvaa. Sen vuoksi sunnuntailain hetkellä tulee olemaan kaksi ylösnousemusta. Ensimmäinen edustaa niiden sadan neljänkymmenen neljän tuhannen syntymää, joka tapahtuu ennen kuin nainen synnytyskipuineen ponnistaa, toinen tapahtuu hänen synnytystuskissaan. Ilmestyskirjan kahdennentoista luvun nainen synnyttää ensin poikalapsen, joka on kaitseva kansoja rautaisella valtikalla, ilman lainkaan synnytystuskia. Sitten sunnuntailain aikana hänen synnytystuskansa alkavat, ja hän synnyttää toisen lapsen. Ensimmäin hän synnyttää Elian, ja viimeiseksi hän synnyttää Mooseksen. Sunnuntailaki on Ilmestyskirjan seitsemännen luvun kaksosten ylösnousemuksen hetki.

Kun seitsemäs sinetti sunnuntailain yhteydessä täysin avataan, taivaassa on äänettömyys puoleksi tunniksi.

”Mutta Jumala kärsi yhdessä Poikansa kanssa. Enkelit katselivat Vapahtajan tuskaa. He näkivät Herransa saatanallisten voimien legioonien saartamana, Hänen luontonsa vavahduttavan, salaperäisen kauhun painamana. Taivaassa vallitsi hiljaisuus. Yhteenkään harppuun ei koskettu. Jos kuolevaiset olisivat voineet nähdä enkelijoukon hämmästyksen, kun nämä äänettömässä murheessa katselivat Isän erottavan valonsa, rakkautensa ja kirkkautensa säteet rakastetusta Pojastaan, he ymmärtäisivät paremmin, kuinka loukkaava synty on Hänen silmissään.” Alfa ja omega, 693.

Maanjäristyksen hetken ensimmäinen puoli tuntia edustaa kahden todistajan ensimmäistä syntymää eli ylösnousemusta. Tuon puolen tunnin aikana kaksi todistajaa sinetöidään. Heidät on sinetöitävä ennen sunnuntailakia, sillä he ovat se tunnusmerkki, joka jäljellä olevan puolen tunnin aikana kutsuu toisen lapsen ulos haudasta. Toinen lapsi voidaan herättää eloon ainoastaan näkemällä miehiä ja naisia, joilla on Jumalan sinetti, sunnuntailakikriisin synnytystuskien aikana.

”Pyhän Hengen tehtävä on näyttää maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Maailmaa voidaan varoittaa ainoastaan näkemällä ne, jotka uskovat totuuden, totuuden kautta pyhitettyinä, toimimassa korkeiden ja pyhien periaatteiden mukaisesti ja osoittamassa jalossa, ylevässä merkityksessä sen rajalinjan, joka erottaa ne, jotka pitävät Jumalan käskyt, niistä, jotka polkevat ne jalkoihinsa. Hengen pyhitys ilmaisee näkyvästi eron niiden välillä, joilla on Jumalan sinetti, ja niiden, jotka pitävät väärää lepopäivää. Kun koetuksen aika tulee, käy selvästi ilmi, mikä pedon merkki on. Se on sunnuntain pitäminen. Ne, jotka kuultuaan totuuden edelleen pitävät tätä päivää pyhänä, kantavat sen synnin ihmisen tunnusmerkkiä, joka luuli voivansa muuttaa ajat ja lain.” Bible Training School, 1. joulukuuta 1903.

Naisen esikoiset ovat ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta, jotka Ilmestyskirjassa tunnistetaan esikoishedelmiksi. He edustavat sitä merkkiä, jonka toisen lauman täytyy tunnistaa sunnuntailakitaistelun kriisin ja konfliktin keskellä. Tuo merkki on sapatti, jota sataneljäkymmentäneljä tuhatta pitävät korkealla aikana, jolloin sen tekeminen on lainvastaista. Sisarestamme White sanoo heidän lippumerkikseen ”Ruhtinas Emmanuelin veritahrimaa lippua”.

”Näyssä minä näin kaksi armeijaa hirvittävässä taistelussa. Toista armeijaa johtivat liput, joissa oli maailman tunnusmerkit; toista johti Ruhtinas Immanuelin veritahrainen lippu. Lippu toisensa jälkeen jätettiin laahaamaan tomussa, kun komppania toisensa jälkeen Herran

armeijasta liittyi viholliseen, ja heimo toisensa jälkeen vihollisen riveistä yhdistyi Jumalan käskyjä pitävään kansaan. Keskitaivaalla lentävä enkeli pani Immanuelin lipun moniin käsiin, samalla kun mahtava sotapäällikkö huusi suurella äänellä: ‘Asettukaa riviin. Ottakoot nyt paikkansa ne, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Kristuksen todistukselle. Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, älkääkä koskeko saastaiseen, niin minä otan teidät vastaan ja olen oleva teille Isä, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni. Tulkoon kaikki halukkaat Herran avuksi, Herran avuksi väkeviä vastaan.’” Testimonies, osa 8, 41.

Veritahriva lippu on se, minkä Jumalan toisen lauman on nähtävä sunnuntailain kriisin aikana. Lippu on nouseva valo, jota kantavat ne sataneljäkymmentäneljäthatta. Tuo lippu on väriltään punainen, sillä se on veritahriva lippu. Tuo lippu esikuvattiin Jerikon taistelussa, kun Rahab otti vakoojat vastaan ja suojeli heitä sekä sitten tunnusti alistumisensa Joosuan armeijalle asettamalla helakanpunaisen langan ikkunastaan ulos. Rahab edustaa Jumalan esikoisoikeudeltaan toisia lapsia sunnuntailain kriisissä, jotka näkevät ja vastaanottavat helakanpunaisen merkin ja tulevat kuuliaisiksi Joosuan armeijalle. Helakanpunainen lanka, jota Rahab käytti, oli merkki Joosuan armeijalle siitä, ettei Rahabin perhekuntaa ollut määrä hävittää.

Rahab edustaa niitä, jotka ovat yhä Babylonissa sunnuntailakriisin aikana, ja Joosuan sotajoukko edustaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen esikoisia. Punainen lanka on Jumalan sapatin vertauskuva. Punainen lanka oli vakoojien Rahabille antama käsky, jota hänen tuli noudattaa, jos hän tahtoi saada Jumalan suojeluksen.

Katso, kun me tulemme maahan, sinun tulee sitoa tämä purppuranpunainen lanka siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas; ja sinun tulee koota luoksesi, kotiisi, isäsi ja äitisi, veljesi ja koko isäsi huonekunta. Joosua 2:8.

Merkki, joka niiden, jotka yhä ovat Babylonissa, on nähtävä, kuvataan helakanpunaisella langalla, joka on sapatti, mutta joka samalla ilmaisee myös eron näiden kahden kaksosen välillä. Esikoinen kaksosista on ne sataneljäkymmentäneljäthatta, sillä he kantavat käsissään ruhtinas Immanuelin veren tahraamaa lippua.

Ja hän pystyttää lipun kansoille, kokoaa Israelin karkotetut ja kerää yhteen Juudan hajotetut maan neljältä ääreltä. Myös Efraimin kateus väistyy, ja Juudan vastustajat hävitetään: Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdistaa Efraimia. Mutta he syöksyvät filistealaisten hartioille länteen päin; yhdessä he ryöstävät idän kansoja; he ojentavat kätensä Edomin ja Mooabin yli, ja ammonilaiset ovat heille kuuliaiset. Jesaja 11:12–14.

Esikoisella kaksosella on helakanpunainen merkki, nimittäin helakanpunainen lanka, joka osoittaa esikoisen. Esikoisena syntynyt kaksonen on Zarah, ja toisena syntynyt on Pharez.

Ja tapahtui hänen synnyttäessään, että katso, hänen kohdussaan oli kaksoset. Ja tapahtui, kun hän synnytti, että toinen ojensi kätensä; ja kätilö otti ja satoi hänen käteensä purppuranpunaisen langan sanoen: Tämä tuli ensin ulos. Mutta tapahtui, kun hän veti kätensä takaisin, että katso, hänen veljensä tuli ulos; ja hän sanoi: Kuinka oletkaan murtautunut esiin? Tämä murtautuminen tulkoon sinun osaksesi; sen tähden hän sai nimen Peres. Ja sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä, jonka kädessä oli purppuranpunainen lanka; ja hänen nimekseen tuli Serah. 1.

Mooseksen kirja 38:27–30.

Zarah merkitsee nousevaa valoa, ja Pharez merkitsee esiinmurtautumista. Kun kaksosista Pharez näkee nousevan valon tulipunaisen langan merkissä kaksoisveljensä Zarahin kädessä, hän ”murtautuu esiin” eli tulee ulos Babylonista. Zarahin nousevan valon tunnistaminen tulipunaisen langan merkissä osoittaa viimeksi syntyneen kaksosen alistumisen esikoiskaksoselle.

Ja he tulevat idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä ja käyvät aterialle Jumalan valtakuntaan. Ja katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi. Luuk. 13:29, 30.

Seitsemän ukkosen salattu historia osoittaa kolme tienviittaa. Ensimmäinen ja viimeinen tienviitta ovat pettymyksiä. Aikajakso ensimmäisen pettymyksen ja keskiyön huudon sanoman välillä on viivytyksen aika. Keskiyön huudosta, joka on toinen tienviitta, alkaa aikajakso, joka on sinetöimisen aika. Aikajakso, joka on sinetöimisen aika, päättyy viimeiseen pettymykseen.

Seitsemän ukkosen salattu historia osoittaa kolme tienviittaa. Ensimmäinen ja viimeinen tienviitta ovat hautojen avautuminen maanjäristyksessä. Ajanjakso ensimmäisen haudan avautumisen ja Keskiyön huudon sanoman välillä on viivytyksen aika. Keskiyön huudosta, joka on toinen tienviitta, ajanjakso on sinetöimisen aika. Ajanjakso, joka on sinetöimisen aika, päättyy viimeisen haudan avautumiseen.

Näistä kahdesta todistajasta, jotka koskevat seitsemän ukkosen salatun historian kolmea vaihetta, todistavat myös Kristuksen kuolema ja ylösnousemus. Haudan ensimmäinen avaaminen vertauskuvattiin Kristuksen kasteella veteseen hautaan; viimeinen hauta oli risti. Kristuksen kasteen ja ristin välillä Kristus julisti sanomaansa, mikä oli Esikuva Keskiyön huudosta. Hän toteutti tuon julistuksen tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän aikana. Ristin jälkeen Keskiyön huudon sanoma toistettiin Hänen opetuslastensa persoonassa tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan Stefanuksen kuolemaan saakka.

Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun kaksi todistajaa valtuutettiin julistamaan Keskiyön huudon sanomaa tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan. Sen jälkeen heidät surmattiin, ja he makasivat kaduilla tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan, kunnes heidät herätettiin jälleen eloon ja valtuutettiin.

Jatkamme näiden totuuksien tutkimista seuraavassa artikkelissa.

”Ellei sielu aidosti käänny Jumalan puoleen; ellei Jumalan elämänhenkäys virvoita sielua hengelliseen elämään; elleivät totuuden tunnustajat toimi taivaasta syntyneen periaatteen vaikutuksesta, he eivät ole syntyneet katoamattomasta siemenestä, joka elää ja pysyy iankaikkisesti. Ellei heidän ainoana turvanaan ole luottamus Kristuksen vanhurskauteen; elleivät he jäljittele Hänen luonnettaan, työskentele Hänen hengessään, he ovat alastomia, heillä ei ole yllään Hänen vanhurskautensa viittaa. Kuolleet pannaan usein käymään elävistä; sillä ne, jotka omien käsitystensä mukaan toteuttavat sitä, mitä nimittävät pelastukseksi, eivät ole niitä, joissa Jumala vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen oman hyvän tahtonsa mukaan.”

”Tätä ihmisryhmää kuvaa osuvasti näky, jossa Hesekiel näki kuolleitten luiden laakson.”
Review and Herald, 17. tammikuuta 1893.